

ŁUDZĄCY (2) *part praes act*

sg m N łudzący (1). ◇ G łudzęc(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Zwodzący, oszukujący (1) :

Wyrażenie: *peryfr.* »łudzący wargami swemi« = *mówiący pochlebstwa* (1): Kto obiawia táiemnicę/
chodzi zdradnie á do łudzącego wárgámi íwemi [*pellicienti labiis suis*]/ nie przyłączay fię. *BudBib*
Prov 20/19.

2. Podstępnie zdobywający, wyludzający coś od kogoś (1) : Haeredipeta — Dziedzicztwa [!] łudząci.
Calep 470b.

Synonimy: oszukawający, zwodzący.

Cf **ŁUDZIĆ**

KCh